

Tak se stara ten gnadny a smilny Bog sa wschyl-
nych zlowekow, won jim podarijo te brédnosćzi, lenž k jich
sdzaržanju słusćaju, k pschawem zašu a we pschawej mēre.
Kotare brédnosćzi pak słusćaju k sdzaržanju tych zlowekow?
Lutherus je pomēnijo s jadnym słowom ten schedny klēb.
Schedny klēb pak jo schylno, zož k schelnej žywnosćzi a
potřebnosćzi słusća ja teju stworteju pschošbu. A to
dawa Bog tym zlowekam, pscheto won dajo swojomu
slyńžu gorějhsch nad slymi a dobrymi, a dawa dejschěz pa-
dasch na pschawych a nepschawych. Won dajo tym zlowekam
jich zarobu k swojom zašu, won wotworijo swoju ruku,
a napońnijo schylno, zož žywe jo, s dobrym spodobanim
(Př. 145, 15. 16).

To, zož how mamy na swěsće
We našom žyweńu,
To schylno mamy wot tebe,
Ty, Kněžo, na nēbju.
Přiches zeke lēto dawasch nam
How našu zarobu
A kuždy žen hoplewasch sam
Ty naš přiched tšachotu.

Bog hopykasujo swojo gnadne hobstaranje sa tych zlowekow
tež přiches to, až won ten žesto jano mački dar žiwne žognujo.

Kak mački nēbēscho ten dar we wonej pusczińe, jano
pěsch jazinenych klēbow, lenž golažk naseč možascho, a
dwe rybze. Zo pak to bēscho mjasch pěsch towsyut glod-
nych muskich! Ten schogomozny Jesus pak žognowascho
to tak žiwne, až schylne niž jano napeschone hordowachu,
ale až teke hyschězi dwanasčžo korbow s drobenžami huschey